

Kyrkonytt

Templet i Panama City i Panama

Första spadtaget för templet i Panama City i Panama

Äldste Spencer V Jones i de sjuttios kvorum, president för området Centrala Amerika, tog första spadtaget för det nya templet i Panama City i Panama söndagen den 30 oktober 2005.

Äldste Jones citerade Lärans och förbunden 109:8 och sade till de närvarande att medlemmarna i Panama har ansvaret att se till att deras hus är i ordning medan templet byggs. Han sade att familjer som studerar skrifterna, håller familjens hemafton och ber tillsammans ständigt får utlovade välsignelser.

Äldste José A Garcia, områdes-

sjuttio, talade om vissa personer som inte längre lever. Domingo Estribí, som var Panamas andre stavspresident, påminde de närvarande om tiden när det endast fanns en gren i hela landet. I dag finns det sju stavar, åtta distrikt och över 39 000 medlemmar.

Templet tillkännagavs den 23 augusti 2002 och kommer att byggas på mark som delvis upptas av det möteshus som Cárdenas församling i Panama City stav träffas i, inte långt ifrån Panamakanalen.

Orkanen Beta befann sig utanför Panamas och Costa Ricas kust dagen

före ceremonin, men flyttade sig norrut samma dag som första spadtagsceremonin och lämnade vackert väder efter sig. ■

Nya tempelpresidenter förbereder sig för sitt uppdrag

Trettiofem nya tempelpresidenter och deras hustrur deltog i den årliga tempelpresidentutbildningen i Salt Lake City den 18 oktober 2005 för att förbereda sig för sitt nya uppdrag. Följande presidenter och värdinnor verkar nu i sitt respektive tempel: ■

Adelaide, Australien

Charles och Anne L Parsons

Apia, Samoa

Suau'upaia och Talaloa M Pe'a

Asunción, Paraguay

Richard R och Jeannine George

Baton Rouge, Louisiana, USA

V Kenneth och Betty G Dutile

Bern, Schweiz

Wayne M och Connie A Hancock

Billings, Montana, USA

Robert M och Estella W Wilkes

Bismarck, North Dakota, USA

Robert L och Bonnie B Holyoak

Bogotá, Colombia

Lawrence T, Jr och Eileen M Dahl

Boise, Idaho, USA

Harold G och Carol R Hillam

Buenos Aires, Argentina

Ángel J och Edith Leonor Sulé

Campinas, Brasilien

Adhemar och Walkyria B Damiani

Templet i Toronto i Ontario, Canada

Columbia, South Carolina, USA

Alvie R och Ruth G Evans

Freiberg, Tyskland

Manfred H och Helga D Schütze

Guayaquil, Ecuador

Robert B och Marian F Marriott

Idaho Falls, Idaho, USA

John H och Jean S Groberg

Jordan River, Utah, USA

Robert L och Janet W Backman

Kona, Hawaii, USA

Earl E och Audrey L Veloria

Logan, Utah, USA

Dennis E och Carolyn T Simmons

Madrid, Spanien

F Burton och Caroline H Howard

Mexico City, Mexico

Ned B och Jo Ann S Roueché

Mount Timpanogos, Utah, USA

Lawrence S och Carole W Clark

Newport Beach, Kalifornien, USA

Stephen B och Dixie Oveson

Oakland, Kalifornien, USA

Darwin B och Sandra L Christenson

Ogden, Utah, USA

Gordon T och Connie W Watts

Oklahoma City, Oklahoma, USA

H Aldridge och Virginia L Gillespie

Salt Lake City, Utah, USA

M Richard och Kathleen H Walker

San Antonio, Texas, USA

A Ray och Sonya S Otte

San Diego, Kalifornien, USA

David E och Verla A Sorensen

Snowflake, Arizona, USA

Larry B och LaDawn Brewer

Suva, Fiji

Richard W och Helen B Wells

Sydney, Australien

Frank H och Maxine J Hewstone

Haag, Nederländerna

Marcus och Cornelia J Reijnders

Toronto, Ontario, Kanada

Harold F och Maureen G Walker

Vernal, Utah, USA

Norman G och Lou Ann M Angus

Washington D C, USA

F Melvin och Bonnie S Hammond

Den nya filmen om Joseph Smith visar vilket föredöme profeten Joseph var

Nicole Seymour, kyrkans tidningar

Förslag från första presidentskapet, historiskt korrekta manus och inspelningsplatser, verklig-hetstrogen filmkonst och andligt sinnade skådespelare och scenarbetare bidrog alla till framtagandet av den nya filmen om profeten Joseph Smith som nu visas på Legacy Theater på Temple Square i Salt Lake City. Den nya filmen, som tar över efter *The Testaments of One Fold and One Shepherd* (Vittnesbörd om en hjord och en herde) och *Arvet*, visas också på en del besökscentrer vid kyrkans historiska platser och tempel under december månad.

Under första presidentskapets ledning släpptes *Joseph Smith The Prophet of the Restoration* (Joseph Smith, återställelsens profet) den 17 december 2005, precis i tid för 200-årsjubileet av profetens födelse.

En profets liv

Den 65 minuter långa filmen visar händelser från Joseph Smiths liv, allt från hans ungdom i Vermont till hans martyrdöd i Illinois vid 38 års ålder. Den hjälper medlemmar och andra att lära känna Joseph Smith som en man av god karaktär, sade Ron Munns, filmens producent.

Äldste Ronald T Halverson i de

Nathan Mitchell spelar Joseph Smith i den nyligen släppta filmen *Joseph Smith The Prophet of the Restoration*.

sjuttios kворum, biträdande chef för kyrkans audiovisuella avdelning, sade att filmens beskrivning av profeten Joseph Smiths karaktär, utmaningar och bedrifter kommer att uppmuntra tittarna att "lära sig mer om profeten tills deras vittnesbörd inte längre är ytligt utan mycket fast". Han tror att filmen kommer att påverka alla som ser den. "Filmen påverkar en andligen. Man kan inte lära sig om profeten Joseph utan att beröras."

"Det vi försöker göra är att skapa en bild av profeten Joseph Smith som kanske skiljer sig från den traditionella — inte bara när det gäller hans profetiska majestät utan också hans personliga liv och de prövningar han fick utstå", sade Lyle Shamo, verkställande chef för kyrkans audiovisuella avdelning.

Det finns mycket man kan lära sig av Joseph Smiths exempel, sade broder Munns. Alla kan till exempel ta till sig det sätt Joseph mötte sina prövningar på och hur han fullföljde sin mission här i livet och tillämpa det på sitt eget liv och sina omständigheter.

"Joseph var fullkomligt hängiven och det som hände honom var inte alltid rättvist", sade broder Munns.

"Han mötte många prövningar, ända från början. Men det hindrade inte Joseph att söka efter sanningen eller från att göra det som vår himmelske Fader ville att han skulle göra."

Inspelningen skedde på flera av kyrkans historiska platser och i kyrkans filmstudio i Utah.

Spela profeten

Efter ett omfattande och landsomspännande sökande efter en tempelvärdig medlem för profetens roll valdes Nathan Mitchell återigen ut att spela profeten. Han spelade den vuxne Joseph i kyrkans film *The Restoration*. Två andra skådespelare spelade Joseph som sjuåring och som tonåring.

När broder Mitchell fick rollen slogs han av en mening från psalmen "Pris åt den man" (*Psalmer*, nr 16): "Joseph skall än av all världen bli känd."

"Jag insåg att om den här filmen skulle bli ett av sätten som världen skulle lära känna profeten på, så måste jag först lära känna honom", sade broder Mitchell.

Han påbörjade intensiva studier om Joseph Smiths karaktär genom att läsa böcker och Josephs dagböcker och avhandlingar och genom att samtala med professorer i kyrkans historia vid Brigham Young-universitetet.

”Jag känner så starkt för profeten Joseph att jag ville visa en sann bild av honom”, sade han. ”Jag hoppas verkligen att tittarna får samma insikter eller uppenbarelser och att de kan börja förstå vem Joseph verkligen var. Då kommer de att börja förstå hans kärlek till Frälsaren och verkligen känna hans vittnesbörd.”

Inspelningen av filmen

Herren ledde inspelningen av filmen, sade broder Munns, och nämnde flera tillfällen när snö kom som på begäran eller när de inte hade planerat att filma en viss scen i regn, men att regnet gjorde inspelningen bättre.

Anden fanns med oss under hela inspelningen, sade broder Munns. Han sade att det ofta var uppenbart att Herren förhöjde rollbesättningens och scenarbetarnas talanger.

Broder Munns sade att hundratal personer har hängett sig åt arbetet med filminspelningen. Filmens regissör Gary Cook var också den huvudsakliga manusförfattaren. T C Christensen var filmens regiassistent och filmfotograf. Tabernakelkören, Orchestra at Temple Square och kyrkans kompositörer Merrill Jenson och Arlen Card slog samman sina fantastiska

talanger för att skapa filmmusiken, sade broder Munns.

Filmen spelades in i kyrkans filmstudio i Provo i Utah, på kyrkhistoriska platser i Nauvoo i Illinois och i New York, i en historisk by i Canada och längs Mississippifloden.

Filmen kommer att finnas på ytterligare fem språk under 2006.

Det kostar inget att se filmen, men man måste boka biljetten i förväg. Man kan boka biljetter online via www.lds.org/events. Man kan boka biljetter per telefon på 1-866-LDS-TIKS (001-866-537-8457, avgiftsfritt inom USA) eller på 570-0080 (lokalsamtal i Salt Lake City-området). ■

Orkanen Wilma slår alla rekord

I mitten av oktober 2005, när Nordloch Centralamerika höll på att återhämta sig från skador orsakade av den värsta orkansäsongen i Atlanten någonsin, samlade årets tredje kategori 5-orkan, ett antal som slår alla rekord, full styrka i västra Atlanten och östra Karibiska havet. Liksom

inför orkanerna Katrina, Rita och Stan stod kyrkan återigen redo att möta behoven hos medlemmar och andra som drabbades av orkanen Wilma.

Orkanen Wilma försvagades till en kategori 3 innan den träffade land, men härjade på Yucatán-halvön i över 36 timmar. Sedan svepte

Orkanen Wilma orsakade omfattande skador på det här möteshuset i Cancún i Mexico.

FOTO MED TILLSTÄND AV KYRKANS INFORMATIONSTJÄNST FÖR OMRÅDET MEXICO SYD.

stormen genom västra Kuba och slutligen genom södra delen av Florida i Förenta staterna.

Inga missionärer i de drabbade områdena i Mexico och Florida rapporterades skadade eller saknade. Ett kommunikationsnät i Mexico låg nere och försvårade arbetet med att kontakta och hitta alla medlemmar i de drabbade områdena.

Kyrkans bidrag till humanitärhjälp i Florida och Mexico ökade efter orkanen Wilma. Regionala välfärdskommittéer ansvarade för distributionen av mat, vatten och annan nödutrustning från biskopens förrådshus i Orlando. Flera laster nödutrustning köptes i Mérida i Mexico och delades ut till medlemmar och andra i områdena kring Cancún och Cozumel. Men skador i infrastrukturen försvårade leveransen av nödutrustningen. Stavspremier kommer att fortsätta att bedöma behoven hos medlemmar och andra i dessa områden för att ta hand om de omfattande skador som stormen orsakade.

Hundratals medlemsfamiljer i Mexico tvingades lämna sina hem på grund av omfattande skador. Omkring 20 medlemsfamiljer i södra Florida fick stora skador på sina hus, och kyrkans möteshus i Cancún fick omfattande skador.

I Mexico sattes det upp över 100 temporära flyktinghärbargen som tog hand om omkring 22 000 människor. Svåra översvämningar drabbade Cancún, Playa del Carmen och Cozumel. Omkring 30 till 40 procent

av befolkningen i Cancún drabbades av skador på sitt hem, och vissa områden i Cancún beräknades vara utan ström i flera månader.

Våldsamma regn och påföljande översvämningar påverkade också västra Kuba under senare delen av helgen när orkanen Wilma drabbade det området. Över 625 000 människor evakuerades från stormens bana. Östra delar av Kuba som led under orkanen Dennis i juli 2005 drabbades även av Wilma.

Vind- och vattenskadorna var vanliga i södra Florida och på Key-öarna.

Vinden och regnet skadade många möteshus. Många möteshus i södra Florida fick skador på plantering och satellitmottagare. Tre och en halv miljoner invånare i Florida var utan ström och en stor del av Key West i Florida hade översvämningar på upp till en och en halv meter. Tio dödsfall i Florida rapporteras ha orsakats av stormen.

Stavspremier fortsätter att utvärdera och möta medlemmars behov efter dessa katastrofer allt eftersom medlemmar återvänder hem för att bygga upp sitt liv igen. ■

Översättningsavdelningen tar hjälp av Anden för att fånga budskapets innebörd

Nicole Seymour, kyrkans tidningar

Det ökande antalet språk som kyrkans material översätts till visar att evangeliet verkligen sprids till "alla nationer, släkten, tungomål och folk". (L&F 112:1) Med de fem nya språken tolkades generalkonferensen i oktober 2005 till 80 språk. Mormons bok har i sin helhet översatts till 77 språk. *Liabona* finns tillgänglig på 50 språk.

Kyrkans medlemskap sprider sig till många nationer i världen, och det gör att kyrkans översättningsavdelning ivrigt måste verka för att möta de behov som finns världen över för tolkning av kyrkans möten och översättning av material till ytterligare språk. Avdelningen arbetar både med översättning, vilket

innebär att skriftlig text översätts till ett annat språk, och tolkning, vilket innebär muntlig översättning till ett annat språk.

Tolkars och översättares uppgift

Det första vi söker efter i en översättare är att personen lever på ett sådant sätt att hon har tillgång till Anden, sade Jeffrey C Bateson, chef för Översättningsavdelningen, under en intervju för kyrkans tidningar. "Vi anser, för det första, att översättning är en andlig gåva, och alla som deltar i detta arbete måste kunna känna Anden", sade han och citerade Läran och förbunden 9:9: "Du [kan] icke skriva det som är heligt, med mindre det bliver dig givet av mig." Det

skriftstället är en måttstock för översättningsavdelningen, sade broder Bateson.

Sedan tittar de på personens förmåga att översätta. Eventuella medarbetare utvärderas för att se om de fungerar bättre som översättare eller granskare. De som arbetar för översättningsavdelningen har ofta målspråket som modersmål och engelska som andra språk.

Liksom översättare måste tolkar vara väl bekanta med både målspråket och engelskan. De flesta tolkar har målspråket som modersmål, men en del lärde sig målspråket under sin mission och har engelska som modersmål.

Översättningsprocessen

Det är första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum som bestämmer vilka språk som kyrkans material ska översättas till. I november 2005 hade kyrkan godkänt 190 språk och den arbetar aktivt inom 104 av dessa.

Översättningsavdelningen handlar enligt en fastställd plan för global översättning, vilken består av faser, eller nivåer genom vilka kyrkans material tas fram på ett visst språk, baserat på hur många medlemmar som talar detta språk.

Områdespresidentskapet skickar in en begäran på att få material på ett visst språk enligt denna globala översättningsplan. "De bedömer områdets språkbehov och skickar rekommendationer till första

FOTO JUDITH NIEUEA

Medlemmar i Samoa kan se generalkonferensen på sitt eget språk tack vare tolkningsgruppens arbete.

presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum", sade broder Bateson.

Översättningen av kyrkans material är en omfattande process med flera granskningar av personer som är bekanta med målspråket. En eller flera översätter materialet medan andra ser till att innebörden och språkanvändningen stämmer. När skrifterna översätts är granskningsprocessen ännu utförligare. Översättningen av skrifterna följer samma mönster, områdespresidentskapet skickar in en begäran och materialet godkänns för översättning.

"Det är viktigt att förstå att översättningen av skrifterna leds av Herren genom bröderna i kyrkans högsta instanser", sade broder Bateson. "Det är inte ett arbete vi

utför och sedan presenterar för bröderna. De leder arbetet."

När ett projekt för översättning av skrifterna har godkänts rapporterar Översättningsavdelningen regelbundet till generalauktoriteter för deras godkännande under projektets gång.

För annat material som kyrkan trycker översätter man det engelska originalet först och översättningen går sedan mellan översättare och granskare i Salt Lake City eller i andra länder tills översättningen är perfekt. Översättningsgruppen arbetar oftast mot kort deadline.

Broder Bateson förklarar att man inte bara kan ersätta engelskan med motsvarande ord på målspråket: "Översättning är en konstform, men

det är också en mycket detaljerad process som kräver stor färdighet och förmåga för att se till att inget utelämnas. Ett språk har så många olika nyanser. Man kan inte översätta ord för ord — man måste se till att överföra all mening, all känsla, all kultur och allt annat som påverkar hur vi uttrycker oss till måltexten.”

Förutom tryckt material översätts också många av kyrkans dataprogram och Internetsidor, sade broder Bateson. Bland annat hjälpfönster, instruktioner och blanketter. Översättningen av dataprogram och Internetsidor gör översättningsarbetet mer komplicerat, sade han.

Ny teknik underlättar tolkning

För en del möten översätts texten i förväg. Men om en talare avviker

från den förberedda texten, eller inte har förberett en text, måste en tolk simultantolka. Tekniska förbättringar gör det möjligt för tolkar att sitta i sitt hemland när de tolkar ett möte som kanske sänds från Salt Lake City.

”Som exempel har vi en tolk i Norge”, sade broder Bateson. ”Digital teknik gör det möjligt för tolken att där översätta ett möte som hålls i Salt Lake City, varefter tolkningen går via denna teknik till Salt Lake City och tillbaka igen via satellit till samma byggnad till de församlade i ett annat rum samtidigt som kamerabilden, med bara någon sekunds fördröjning.”

Oftast är det flera tolkar som turas om att tolka talen. Tolkar i Salt Lake City arbetar från bå

i konferenscentret och konferensdeltagare världen över kan lyssna på mötena på sitt modersmål.

Evangeliets glada budskap sprids över världen

Broder Bateson sade att Läran och förbunden beskriver arbetet som översättningsavdelningen deltar i: ”Tå på den dagen skall det ske, att var och en skall höra fullheten av evangeliet på sitt eget tungomål, sitt eget språk, av dem som äro därtill ordinerade förmedelst Hugsvalaren, utgjuten över dem för att uppenbara Jesus Kristus.” (L&F 90:11)

”Det är ett förmån och en välsignelse att få delta i en viktig del i arbetet för att få ut evangeliet till olika nationer, slakten, tungomål och folk”, sade broder Bateson. ”Vi känner oss som ett redskap i Herrens hand, genom att vi bidrar till att detta sker.”

Arbetet att sprida evangeliet på många språk är krävande, och måste vägledas av Anden.

”Mångfalden av språk och kulturer är både en möjlighet och en utmaning för kyrkans medlemmar”, sade president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet. ”Att låta alla höra evangeliet på sitt eget språk kräver stora insatser och resurser. Anden är dock en högre kommunikationsform än språket.” (”Arvingar till Guds rike”, *Nordstjärnan*, juli 1995, s 63) ■

Mormons bok har översatts i sin helhet till 77 språk.

Fler förslag till samlingsstunden, mars 2006

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med

samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som hör samman med dessa förslag, se "Följ profeten" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla Stjärnan i det här numret.

1. Använd enkla kläder eller skyltar och be fem barn representera Mose, Johannes Döparen, Abinadi, Joseph Smith och president Gordon B Hinckley. Be dem läsa ett av följande uttalanden och be barnen gissa vilken profet det handlar om. När de svarat rätt frågar du: "Vad har Herren undervisat om och lovat genom den här profeten?" Mose: "Jag levde under Gamla testamentets tid. Herren uppmanade mig att leda mitt folk ut ur fångenskap. Jag gick till berget Sinai där Herren talade till mig och gav mig de tio budorden. Vem är jag?" Johannes Döparen: "Jag föddes strax före Jesus Kristus. Jag skickades för att hjälpa människor förbereda sig för att ta emot honom. Jag döpte Jesus Kristus. Jag gav också aronska prästadömet till Joseph Smith. Vem är jag?" Abinadi: "Jag levde omkring 150 år innan Kristus föddes. Jag profeterade för kung Noah att Jesus

skulle komma till världen och återlösa sitt folk genom att ta på sig våra synder och korsfästas. Människorna trodde inte på mig. Jag dödades genom eld. Vem är jag?" Joseph Smith: "Jag ville veta vilken kyrka jag skulle gå med i. Jag läste i skrifterna att 'om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den'. (Jak 1:5) Jag bad och Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus visade sig för mig. De uppmanade mig att inte gå med i någon av kyrkorna. Vem är jag?" President Gordon B Hinckley:

"Tillsammans med första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum förkunnade jag att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan. Jag inspirerades också att bygga tempel över hela världen. Vem är jag?" Sjung en sång för att betona undervisningen från dessa profeter varje gång barnen känner igen en profet. Vittna om att profeter undervisar om sanningen, både förr i tiden och idag.

2. Hjälpa barnen bekanta sig med dagens första presidentskap och apostlar genom att visa bilder på dem. (De finns i maj- och novembernumret av *Liabona* och på www.lds.org.) Klistra fast en eller två meningar om var och en av dem på baksidan av hans bild. (Till exempel: **President Gordon B Hinckley** verkade som missionär i Storbritannien och har invigt fler tempel än någon annan ledare i kyrkan. **President Thomas S Monson** jobbade inom förlagsverksamheten innan han kallades till de tolv apostlarnas kворum när han var 36 år gammal. **President James E Faust** verkade som missionär i Brasilien. Han arbetade som advokat. **President**

Boyd K Packer verkade som president för New Englandmissionen i USA. Han har tält och målat naturtrognas fåglar. **Äldste L Tom Perry** verkade som missionär i norra USA. Han arbetade för företag i Idaho, Kalifornien, New York och Massachusetts i USA. **Äldste Russell M Nelson** var en internationellt erkänd hjärtskirurg. **Äldste Dallin H Oaks** var advokat, lärare i juridik, president för Brigham Young-universitetet och domare i staten Utahs högsta domstol. **Äldste M Russell Ballard** var affärsman och verkade som president för Canadamissionen Toronto. **Äldste Joseph B Wirthlin** fick en hög utmärkelse som scout. Han spelade amerikansk fotboll på college. **Äldste Richard G Scott** var atomforskare. Han presiderade över Argentinamissionen Nord. **Äldste Robert D Hales** var stridsflygare. Han verkade som president för Englandmissionen London. **Äldste Jeffrey R Holland** verkade som president för Brigham Young-universitetet och som områdespresident i Chile. **Äldste Henry B Eyring** var lärare på college och president för Ricks College [nu BYU–Idaho]. **Äldste Dieter F Uchtdorf** föddes i Tjeckoslovakien och växte upp i Tyskland, där hans familj blev medlemmar i kyrkan. Han är pilot. **Äldste David A Bednar** var lärare på college och president för BYU–Idaho.) Be några barn hålla upp bilderna, nämna namnet på ledaren och berätta något om honom. Använd bilderna i en gissningslek. (Se *Undervisning, den högsta kallelse*, s 171.) Bär vittnesbörd om att dessa män har kallats som särskilda vittnen om Jesus Kristus och att de har nycklarna till myndigheten att leda Guds kyrka. Läs Lärnan och förbunden 84:36. Uppmuntra barnen att lyssna till våra ledare under generalkonferensen. ■

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESPRESIDENTSKAPET

Glädjens budskap

Äldste Wolfgang Paul

Vi är glada och tacksamma för att ännu ett Herrens hus är under uppbyggnad i Helsingfors och att det snart kommer att vara tillgängligt för många medlemmar som fram till nu har gjort stora uppoffringar av tid och pengar för att ta emot templets välsignelser. Tillsammans med templen som redan finns i Bern, Köpenhamn, Frankfurt, Freiberg och Stockholm är detta det sjätte templet i området Centrala Europa.

Ett av områdespresidentskapets mål för vårt område är att vi ska få en markant ökning av antalet vuxna medlemmar som har en giltig tempelrekommendation. När detta händer kommer andligheten och kärleken att stärkas, både inom familjer och i församlingar, grenar, stavar och distrikt. Vår himmelske Fader ger stora välsignelser till dem som är redo att oreserverat lyda hans lagar.

”Ty alla som vilja hava välsignelse av mina händer måste lyda den lag och de villkor, som blivit givna i och för den välsignelsen, som de fastställades före världens grundläggning.” (L&F 132:5)

Jesu Kristi evangelium är ett glädjens budskap för alla. Det grekiska ordet för evangelium betyder översatt ”goda nyheter”. Det är goda nyheter att Jesus Kristus har gett oss försoningen varigenom människan blir återlöst från döden och

kan återvända till sitt himmelska hem genom att omvända sig och ta emot de instruktioner och förbund som Gud har framställt.

Den oerhörda innebörden av dessa goda nyheter blir förmodligen tydligast för oss när vi förstår att de heliga förrättningar som utförs i templet påverkar den viktigaste mänskliga relationen — familjerelationen, som kan existera för evigt, just tack vare dem.

Det finns knappast något större bevis på vår himmelske Faders kärlek än det faktum att han har gjort det möjligt för de barn som inte fick möjlighet att acceptera evangeliet under jordelivet att ta emot frälsningens välsignelser. Den grundläggande principen i detta är det ställföreträdande arbete där en person agerar som ställföreträdare för, och till förmån för, någon annan.

Kristi försoning är ett ställföreträdande offer. Aposteln Paulus skriver att Kristus ”gav sig själv till lösen i allas ställe”. (1 Tim 2:6) I Gamla testamentet talade Jesaja om Frälsarens offer när han sade: ”Han var genom-borrad för våra överträdelsers skull ... och genom hans sår är vi helade.” (Jes 53:5)

Således erbjuder Jesus Kristus, som var utan synd, frälsning till alla som lyder hans bud och lever i enlighet med principerna i hans evangelium. Detta gäller både de levande och de

Äldste Wolfgang Paul

döda. Samma heliga förrättningar som är nödvändiga för de levande måste också utföras för de döda. Detta gäller dopet och alla de andra oundgängliga förrättningarna, bland annat vigsel för evigheten. Men de avlidna har fortfarande sin handlingsfrihet.

Dessa sanningar som rör de dödas frälsning är så viktiga att profeten Joseph Smith fick dem särskilt förklarade för sig av en himmelsk budbärare redan i begynnelsen av denna tidsutdelning. Den 21 september 1823, bara tre år efter det att Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus, hade uppenbarat sig för Joseph Smith, kom ängeln Moroni till Joseph vid fyra tillfällen för att förkunna att tiden snart skulle komma då Malakis profetior i Gamla testamentet skulle uppfyllas, att barnens hjärtan (människorna i vår tid) skulle vändas till deras fäder (deras förfäder). (Mal 4:6) Vid varje besök upprepade Moroni

Malakis profetia att Herren skulle sända Elia för att återställa den kunskap och myndighet som var nödvändig för att detta viktiga arbete skulle kunna påbörjas. (J S skrifter 2:29–49)

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är den enda kyrkan på jorden som bär högtidligt vittne om att profeten Elia verkligen har kommit, så som det profeterats. Den 3 april 1836 uppenbarade sig profeten Elia för Joseph Smith och Oliver Cowdery i det nyligen färdigställda och invigda templet i Kirtland och förlänade dem myndigheten att utföra dop för de döda och alla andra förrättningar som är nödvändiga för de dödas frälsning. Elia sade: ”Därför hava denna utdelnings nycklar överlämnats i edra händer och härigenom kunnen I veta, att Herrens stora och fruktansvärda dag är nära, ja, står för dörren.” (L&F 110:16)

Sedan den dagen 1836 har kyrkan byggt tempel över hela världen, i vilka evangeliets förrättningar utförs för levande och döda. Som en följd av den enastående utvidgningen av tempelbyggnadsprogrammet i vår tid, kommer tusentals medlemmar till templet varje dag och utför de heliga, frälsande förrättningarna för sina förfäder. Dessa människor, som är döda för oss men som lever i andevärlden, väntar på de goda nyheterna att arbetet för dem har utförts och att de nu kan gå vidare i sin utveckling.

Det finns ingen annan plats på jorden där vi kan visa ett större uttryck för vår kärlek till varandra än i templet.

Där kan vi utföra detta kärleksarbete för dem som inte längre har någon möjlighet att utföra de frälsande förrättningarna för sig själva.

Må vi känna en större önskan att göra detta viktiga arbete till en del av vårt liv. President Howard W Hunter uttryckte det på följande sätt under generalkonferensen i oktober 1994: ”I denna anda inbjuder jag de sista dagars heliga att se på Herrens tempel som en stor symbol för ert medlemskap. Det är mitt hjärtas djupaste önskan att alla medlemmar i kyrkan blir värdiga att gå in i templet. Det skulle behaga Herren om alla vuxna medlemmar vore värdiga — och hade — en giltig tempelrekommendation.” (”Dyrbara och mycket stora löften”, *Nordstjärnan*, jan 1995, s 7)

Områdespresidentskapet tackar alla som lever på ett sådant sätt att de är värdiga att ha en tempelrekommendation och uppmuntrar dem som förbereder sig att inte ge upp sin ihärdighet och strävan, så att också de kan få del av de stora välsignelser som kommer av att utföra tempeltjänst. ■

Stavskonferens i Göteborgs stav

Rolf Hägglund och Sonja Malm

En stavskonferens är något man alltid ser fram emot. Vilka kommer att tala? Vad kommer jag att lära mig? Vilka syskon från staven kommer jag att träffa? Stavskonferensen i Göteborg den 15-16 oktober blev en andlig fest för stavens medlemmar.

Det var två dagar fyllda med utbildning, undervisning och andligt uppbyggande tal från våra ledare.

Äldste Wolfgang H Paul, andre rådgivare i presidentskapet för området Centrala Europa presiderade och tillresande besökare var äldste Eivind Sterri, områdessjuttio från Oslo, missionspresident Jan-Åke Karlsson med hustru Bente och president Ljung, andre rådgivare i presidentskapet för templet i Köpenhamn med hustru Elvy.

Lördagens möten

Stavskonferensen började på lördagen med ett ledarskapsmöte för prästadömet och fortsatte med en allmän session. Under den allmänna sessionen framfördes ett musiknummer av syskonen Fhors från Skövde gren, Nils, Josefin och Beatrice, som framförde ”The Olive Tree”. Vi fick njuta av Nils klockrena stämma, systrarnas stämsång och Beatrices fiolspel. De bevisade att vacker musik och sång kan frammana speciella känslor hos oss.

Skrifterna – vår ledstång idag

Ulf Strömbom, förste rådgivare i stavspresidentskapet uppmanade medlemmarna att följa de uppmaningar, som gavs vid generalkonferensen att studera skrifterna regelbundet. Han beskrev dessa uppmaningar som en ledstång för oss medlemmar idag, att hjälpa oss i vår strävan att leda våra familjer genom en orättfärdig värld: ”Herren kommer aldrig att

leda en törstig man till en tom brunn.”

Syster Jannice Jansson, heltids-mamma till fyra barn, talade om hur vi föräldrar är exempel för våra barn och hur de behöver se evangeliet tillämpas praktiskt i våra liv. Ser barnen oss be? Hör de oss be med, för och om våra barn? Vet de att vi älskar Jesus? Ser de evangeliets glädje i våra liv?

Joakim Hulterström från Alingsås församling har varit hemma från sin mission i England i ett halvår. Han berättade hur hans vittnesbörd om Mormons Bok stärktes under missionen, hur allt som hänt i livet har gjort evangeliet till en verklig skatt. Det kan vara svårt att komma iväg på en mission men efteråt är Herren med oss resten av våra liv.

Finn tid för andliga ting

Äldste Eivin Sterri, områdes-sjuttio, hoppades att vi alltid ber för varandra. Om vi bygger vår tro på Kristus, så kommer vi att få andlig självförtroende och denna tro kommer att föra oss till handling. Vi uppmanades också att följa president Hinckleys råd att finna tid för andliga ting. Att stänga av stereo, radio, TV, etc och få tid att meditera, reflektera och studera skrifterna.

Tro visas genom handling

Äldste Paul berättade om olika händelser som beskriver människors tro.

Under två år arbetade äldste Paul i Moskva, med ansvar för kyrkans timliga angelägenheter, han var samtidigt rådgivare i ett biskopsråd och skulle

en gång besöka en ung syster som hemlärare. Flickan var inte hemma, men äldste Paul med kamrat fick istället tillfälle att tala med hennes mamma. Mamman var medlem i ortodoxa kyrkan och visste inget om Joseph Smith. Hon fick inte ens läsa Mormons bok för sin kyrka, utan hade sin tro baserad på ikoner.

Däremot trodde den katolske präst, som motvilligt besökte det öppna huset i templet i Frankfurt för att sedan rapportera till sin kyrka. Han kände igen templets dopfont från beskrivningen i Gamla testamentet, blev intresserad, inbjöd missionärerna och döptes kort därefter.

Äldste Paul berättade vidare om sin tid som missionspresident då han frågade sina missionärer hur mycket tro de hade och hur man kan mäta tro. Äldste Paul gav svaret att tro visas genom handlingar.

En medlem lade ifrån sig en broschyr om templet i Frankfurt på ett tåg. Hon hade skrivit sitt namn och sin adress på broschyren och fick kort därefter ett brev från en 64-årig pastor i en annan kyrka. Han berättade om hur han känt genom Anden att allt han predikat i sin kyrka inte var sant och hur han skulle vilja omfatta det återställda evangeliet. Problemet var att han bara hade ett år kvar till sin pensionering och tyckte inte att det var möjligt för honom att ändra sin religion i detta livet. Han bad dock kvinnan se till att ställföreträdande dop utfördes för honom i templet efter hans död.

Stavspresidenten i Göteborgs stav
Leif Mattsson talade inspirerande
om Joseph Smith

Äldste Pauls svärmor, vars make dog i Ryssland under andra världskriget, fick fly från Östtyskland till väst med sina 5 barn när ryska trupper närmade sig vid krigets slut. Hon arbetade bland annat med att tvätta för missionärerna i staden där hon bodde. Hon tjänade så lite att hennes biskop ville befria henne från att betala tionde. Hon insisterade dock på att få betala tionde och tack vare detta hade familjen alltid mat och slapp den svält som drabbade så många andra tyska familjer alldeles efter krigsslutet.

Hennes starka tro baserades på att hon alltid satte Herren först. Till slut kunde hon beseglas till sin man och familj i templet i Schweiz. Genom sitt uppoffrande och tjänande liv visade hon att hon verkligen kände Frälsaren.

Tacksam för evangeliet

Som en vanlig konferensbesökare gick jag från denna härliga session tacksam för att ha evangeliet i mitt och min familjs liv och än mer beslut-sam att följa president Hinckleys uppmaning: ”Låt oss stå rakryggade, höja blicken och utvidga vårt förstånd!”

Rolf Hägglund, Göteborgs stav

Söndagens möte

Denna underbara höstdag samlades medlemmarna i Göteborgs stav som tidigare i Svenska mässans kongresshall för att lyssna till ledare från när och fjärran.

En kör från församlingarna i Borås och Alingsås under ledning av Michaela Ferrin och ackompanjerad av Ellen McKnight lyfte andligheten under mötet vid flera tillfällen med sin vackra sång.

Tolv Unga Kvinnor från olika församlingar fick ta emot diplom och medaljonger för fullgjort arbete inom prestationsprogrammet Personlig tillväxt. Stavs-president Leif Mattsson uttryckte sin uppskattning för alla dessa värdiga flickor som lagt ner tid och ansträngning på att nå sina mål.

Tacksamhet för Joseph Smith

President Leif Mattsson uppmnade de församlade att fokusera på utmaningen att läsa ut Mormons Bok innan årets slut och påminde om de löften president Hinckley uttalade i samband med detta. President Mattsson berättade om Joseph Smiths familj och hans liv, om den unika situation av kraftfull väckelse som rådde i staten New York, där familjen Smith bodde. Den unge Joseph, som läste Bibeln hellre än någon annan bok, reflekterade över situationen. Han sökte aktivt, bad med hörbara ord och fick som svar besök av två personer. Han fick av Fadern höra att hans synder var förlåtna och av Sonen att ingen kyrka var den rätta och att han skulle upprätta den sanna kyrkan.

President Mattsson fortsatte att berätta och bära vittnesbörd om Joseph Smith och kyrkans tillväxt under de år som gått och avslutade med att uttrycka sin kärlek och tacksamhet för Joseph Smith.

"Jag ville gå på mission!"

Alexander Dundee berättade om hur han tackade nej till att följa med Ostindiefararen Götheborg - skeppet han varit med och byggt - eftersom denna spännande möjlighet inte var en del av hans planer. Han hade på en hemmafton flera år tidigare, när familjen läste om hur Josua bestämde sig för att han och hans hus ville tjäna Herren, bestämt sig för att han också ville tjäna Herren. "Jag ville gå på mission." För tillfället arbetar Alexander på en fraktbåt för att tjäna ihop till sin mission. Han har också förstått vikten av andliga förberedelser. Han rekommenderade seminarie- och institutstudier till alla. "Jag vill dela min kunskap med andra", sade broder Dundee.

Unga Kvinnors roll

Cissela Benjaminsson, rådgivare i Unga Kvinnors presidentskap i staven, talade om årets tema i Unga män och Unga Kvinnor; "ett stort och underbart verk", detta verk som vi har tack vare Joseph Smith. Syster Benjaminsson uttryckte sin tacksamhet över att hon funnit evangeliet som fjortonåring, då hon inte ville gå dit hennes "vänner var på väg". Hon

FOTO PATRIK BOJESSEN

Syskonen Fhors från Skövde gren sjöng vackert på lördagskvällens möte

talade om för våra unga kvinnor att de kan lyckas i livet, att de har många runt sig som vill se dem lyckas. "Ni har en stor roll i det stora underbara verket. Herren håller er i handen och era föräldrar hjälper er."

Praktisera det vi predikar

Bente Karlsson, missionspresidentens hustru, talade om att vi behöver omvända oss för att bli Kristi sanna efterföljare. Vi måste praktisera det vi predikar. Vi måste minska skillnaden mellan det vi säger och det vi gör. Om vi säger att familjen är viktigast ska vi minska skillnaden mellan det vi säger och det vi gör, genom att ta bort aktiviteter som hindrar oss från att prioritera familjen. Om vi säger att vi tror på levande profeter och inte läser Mormons Bok när president Hinckley nu har sagt det, så behöver vi minska skillnaden mellan det vi säger och det vi gör, genom att studera Mormons bok.

Inbjud alla att komma till Kristus

President Jan-Åke Karlsson uppmnade oss att inbjuda alla att komma till Kristus. Kristus, som är vårt bästa föredöme i alla hänseenden, kan genom sin försoning skänka oss odödlighet och evigt liv, och detta är

FOTO PATRIK BOJESSEN

Mattias Malm från Jönköpings församling ansvarade för det tekniska under söndagens möte

bättre än vi kan föreställa oss. Genom olika skriftställen, som 2 Ne 31:17-20, L&F 18:1 och 2 Ne 2:5-8 visade president Karlsson hur Frälsaren genom försoningen har berett vägen för oss. Han uppmanade oss att kungöra dessa sanningar för jordens invånare.

Kristi stora mission

Äldste Sterri bar, på sitt lugna och tydliga sätt, ett starkt vittnesbörd om Jesus Kristus, genom att steg för steg gå igenom de olika delarna av Kristi stora mission i frälsningsplanen. Med inlevelse läste äldste Sterri ur 3 Ne 11 om Frälsarens besök på den amerikanska kontinenten och avslutade sitt tal med att säga att vi kan ha hopp, tro och glädje i vårt dagliga liv genom Jesus Kristus.

Trosstärkande berättelser

Äldste Paul delgav oss erfarenheter ur sitt liv, då han kallades att vara missionspresident i Östtyskland 1989. Senare under året föll Berlinmuren. Familjen Pauls barn fick en privatlärare i ryska genom skolans försorg. I sin kontakt med familjen Paul fick den unga studentskan ett vittnesbörd om

evangeliet och döptes utan sina föräldrars vetenskap. När hon tagit mod till sig och berättat för

sin mor om dopet, sade modern: "Jag hade gärna velat vara med, jag har aldrig sett ett dop." Så småningom döptes mor och far och farmor.

Äldste Paul berättade också andra underbara, trosstärkande berättelser och uppmanade dem som nu undervisas av missionärerna att följa Jesu Kristi exempel och bli döpta inom en vecka eller två och uttalade en särskild välsignelse över dem.

Detta var i sanning en undervisande och uppbyggande stavskonferens! ■

Sonja Malm, Göteborgs stav

Stavskonferens i Stockholms södra stav

Anna Palm

Den 21-23 oktober hade Stockholms södra stav stavskonferens i Västerhaninge kapell och Universitetets Aula Magna. Temat för konferensen var Joseph Smith, eftersom vi i år firar hans 200:e födelsedag. Äldste Eivind Sterri, områdesjuttio från Norge, var närvarande under alla dagarna och höll många tal för medlemmarna. Anden var stark och vittnade om Herrens fantastiska verk.

Fredagen den 21 oktober hölls en brasafton för unga män, unga

kvinnor och unga vuxna i Västerhaninge kapell för att bland annat minnas Joseph Smith.

På lördagens allmänna session, som hölls i Västerhaninge kapell, handlade många tal om vikten av tro och att skaffa sig ett eget vittnesbörd om Jesus Kristus. Bland talarna fanns Torbern Stålek, Eric Peterson, Louis Herrey m.fl. Syskonen Österlund sjöng tillsammans "O hur stort".

Dagen efter, på söndagen, samlades vi i Universitetets Aula Magna. Vi fick lyssna till budskap från bl.a. äldste Sterri och stavspresidentskapet. Närvarande var också Marietta de Pourbaix Lundin från riksdagen och hennes man Tommy Lundin, som är kommunpolitiker i Haninge.

Kören, under ledning av Anna-Maria Nilsson och ackompanjerad av Ingrid Nilsson, inledde med att sjunga ett relativt nyskrivet arrangemang av psalmen "Lär mig att följa dig" av Craig Pertie. Många lyssnade till de vackra tonerna och sjöng där efter tillsammans "O, Store Gud".

Vi fick lyssna till tal av syster Ruth Kissi, som rörd bar sitt vittnesbörd om Jesus Kristus. Hon berättade om hur hennes mamma varit ett stort exempel för henne att följa evangeliet. Syster Emma Vuorinen talade där efter om hur vi kan och bör leva som människor och broder Nils Eriksson från Katrineholm talade om hur han funnit meningen i sitt liv.

Äldste Sterri, som presiderade över mötet, kallade även tre personer att oförberett bära sina vittnesbörd.

Äldste Sterri, Frida Keane, Marietta de Pourbaix Lundin, riksdagsledamot, och hennes man Tommy Lundin, kommunpolitiker i Haninge kommun

Han talade vidare om prästadömet som en enorm kraft som kommer att hålla uppe våra liv och

uppmänade böderna: "Ära ert prästadöme och använd det, våra familjer behöver det, låt systrarna bli välsignade och tröstade."

Äldste Eivind Sterri talade sist på klingade norska om tro och om Frälsaren. Han vittnade även om Joseph Smith och att han verkligen såg den första synen. Äldste Sterri uppmänade oss att följa våra profeter och apostlar som säger vad vi ska göra. Då kommer vi att få skydd och frid. Vi kommer inte att gå genom livet utan prövningar, men

med beskydd. Vi kan genom våra handlingar kvalificera oss för att ha Kristus i våra liv. Han väntar på att vi ska öppna dörren för honom så att han kan välsigna oss.

Kören sjöng som avslutning ytterligare ett arrangemang av Craig Petrie, psalmen "Pris åt den man" som är en hyllning till profeten Joseph Smith.

Efter en härligt uppbyggande konferens, stannade som vanligt många människor kvar länge efteråt och pratade med nya och gamla bekanta. Gemenskapen och anden ibland oss är verkligen underbar och något att vara tacksamma över. ■

Anna Palm, Handens församling, Stockholms södra stav

Äldste Sterri och stavspresidenten i Stockholms södra stav Jonas Krylborn

Bland dem var patriarken Håkan Ullström, från Södertälje församling, som rörd talade om hur "kyrkan gett mig mening med mitt liv, vi är olika från alla delar av världen, men en sak har vi gemensamt: vårt vittnesbörd om Jesus Kristus." Ingrid Nilsson, från Handens församling, talade sedan om hur tacksam hon var för familjen och dess betydelse.

Stephanie Österlund, från Gubbängens församling, talade också om familjen och hur tacksam hon var för sina föräldrar, hur de lärt henne att man kan stå på heliga platser var man än är i världen.

Stavspresidenten Jonas Krylborn vände sig speciellt till barnen och tackade dem för att de är frimodiga och står upp för det som är viktigt.

Västerås kapell 20 år

Anne-Sofie Wihlman

Den 29 september 1984 togs första spadtaget till ett nytt kapell på Ringduvegatan 2 A i Västerås. Närmare ett år senare, 1985, stod kapellet klart för inflyttning. Lördagen den 15 oktober 2005 samlades drygt 80-talet medlemmar och vänner i alla åldrar för att fira de första 20 åren i kapellet. Inramningen var ett "festklätt" kapell med dukade långbord och middag. Flera fina musiknummer framfördes och stämningen var god.

Speciellt inbjudna var de nio som verkat som grenspresidenter i grenen från 1970 och framåt – som varit med om förberedelserna för ett nytt kapell och som verkat i det nya kapellet. Det var bara två som

inte hade möjlighet att närvara. Det blev en andlig högtidsstund att få lyssna till deras starka vittnesbörd!

Historisk återblick

Det blev en kväll med blickar både bakåt och framåt. Harry Gustafsson, medlem i Västerås gren, hade ägnat mycket tid åt att samla material till en historik över Västerås gren från 1800-talet och framåt.

Steve Holmdahl, grenspresident 1970-1980, berättade hur grenens medlemmar under många år kämpade för att få ett eget kapell, bl a genom att samla medel till byggnadsfonden. Den första egna fastigheten fick man i början av 1950-talet, en tvåvånings trävilla,

centralt i Västerås. Då grenen växte kändes villan på Gurksaltargatan alldeles för liten. Många kommer ihåg hur golvet på övervåningen gungade rejält under julfester.

Olle Silfverberg, grenspresident 1980-1984, fick vara med om den byråkratiska processen med ett erbjudande om tomt för kapellbygge i stadsdelen Råby i västra Västerås och det efterlängttade första spadtaget 1984. Han avlöstes strax därefter på grund av att familjen flyttade till Stockholm.

Ny grenspresident blev Harald Uusitalo, 1984-1988 samt 1995-2000. Han berättade bl a om de praktiska förberedelserna för grenen inför och under kapellbygget. Kapellet fick en varm beige/rosa färgton, som bidragit till den ombonade känsla kapellet alltid ger oss. Det blev en påminnelse om hur mycket arbete och hur många beslut som ligger bakom det som vi idag ser som självklart i kapellet!

Broder Hans-Göran Karlsson kallades som grenspresident 1988. Han kunde tyvärr inte närvara denna kväll, men hälsningar framfördes. Han avlöstes samma år i samband med att familjen flyttade till Junsele.

Bo Wihlman var grenspresident 1988-1991. Han berättade om ansträngningarna att ha en god besöksverksamhet (hemlärare och besökslärare), något som alltid har varit viktigt i Västerås gren. Grenen sände också ut en heltidsmissionär vid denna tid.

Ulf Hammar, grenspresident

1991-1994, talade om sina tankar när han kallades som grenspresident i Västerås. Familjen hade nyligen kommit från New York till Västerås. Det var en oväntad kallelse, berättade han.

Eric Peterson verkade som grenspresident under 1994-1995. Han bar ett starkt vittnesbörd, och talade bl a om sina känslor inför valet att ta ett erbjudande om jobb i Stockholm och därmed lämna grenen, där de trivdes mycket bra.

Michael Lindblom var tillresande grenspresident under en tid därefter. Harald Uusitalo kallades därefter åter som grenspresident.

Lars Nilsson blev kallad som grenspresident 2000 som nyinflyttad till Västerås gren. Han talade om tjänande i templet, som ligger honom varmt om hjärtat. Han ser att grenens andliga nivå ökat vartefter tempelbesöken ökat. Han vittnade om att Herren leder våra vägar. Han var tacksam för den tid han och hans hustru bott i Västerås.

Västerås gren är på väg framåt!

Blickarna framåt denna kväll gällde både den inplanerade utbyggnaden av kapellet, som kommer att påbörjas inom kort, samt grenens förhoppning om att kunna växa till församling. Ritningar för utbyggnaden presenterades – och det kändes att kapellet kommer att bli ännu bättre! Västerås gren är på väg framåt!

Paulus ord: "Hos var och en framträder Anden så att den blir till

nytta" (1 Kor. 12:7), var påtagligt denna minnesvärda kväll. Västerås gren har välsignats med andligt starka ledare. De har blivit ett vittnesbörd för oss om att Herren väljer sina ledare med omsorg. Vi känner stor tacksamhet för det tjänande som de utfört för grenens och medlemmarnas bästa. Glädjen att åter se dem i vårt kapell var stor!

För oss som varit medlemmar 20-30 år eller längre och fått uppleva alla ansträngningar som gjorts innan det nya kapellet blev verklighet var denna kväll en nyttig påminnelse – och för de yngre och de som inte tillhört grenen så länge gav det förhoppningsvis en starkare känsla för Västerås gren och dess ledare! ■

Anne-Sofie Wihlman, Västerås gren

En ny bok av Torsten Wiklöf

Detta är en bok som vuxit fram inom mig under 50 år och det var svårt att få den skriven, säger Torsten Wiklöf om sitt fjärde verk, boken med titeln "Gå, Viktor gå!"

Broder Wiklöf, medlem i Södertälje församling, berättar vidare att boken handlar om Viktor och hans vandring från intelligens till evigt liv och upphöjelse. Under sin vandring har Viktor många frågor som medlemmar ofta ställer sig. Svaren på dessa frågor finns i skrifterna och i profeternas uttalanden, men kan vara svåra att finna, bokens syfte är att vara en hjälp att få svar på dessa frågor.

Sju f.d. grenspresidenter i Västerås gren. Från vänster Lars Nilsson, Eric Peterson, Ulf Hammar, Bo Wihlman, Harald Uusitalo, Olle Silfverberg och Steve Holmdahl.

Tidigare har broder Wiklöf skrivit böckerna "Vandra i Bibeln", "Missionärsminnen" och "Varde

ljus ..." Dessa böcker har lästs av både medlemmar och icke-medlemmar och hjälpt många att förstå evangeliet bättre och stärkt deras tro.

Den nya boken "Gå, Viktor gå!", som utkom den 19 november 2005 är enligt broder Wiklöf hans sista bok.

För mer information om boken

Västerås kapell

och var den kan köpas – kontakta broder Wiklöf. ■

Eivor Hagman, Redaktör

Redaktör för svenska lokalsidor

Redaktör för de lokala Sverigesidorna är Eivor Hagman. Läsarna är välkomna att sända förslag till nyhetsartiklar via e-post till eivorhagman@hotmail.com. Alla artiklar redigeras.

Prästadsömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva artiklar och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen.

Artiklarna ska vara upplyftande för läsarna och spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas lärdomar. Exempel på innehåll är: nya eller ovanliga händelser, tjänande-projekt, samhällstjänst, tempelresor, historiska händelser, tillväxt,

medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet, berättelser om omvändelser, lokala medlemmar som gjort speciella insatser, nya grenar, församlingar, grenspresidenter, biskopar, stavs- eller distriktspresidentskap etc. Dikter publiceras inte. Inte heller dödsfall, födselar, förlovingar, giftermål etc.

Bilder ska *helst* vara pappersbilder (originalfoton, inte datautskrivna elektroniska bilder). Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas *separat*, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Medusagatan 2A, 553 38 Jönköping. Bilder returneras inte. ■

Hur du kan prenumerera på Liahona

I varje församling eller gren finns det vanligtvis ett tidskriftsombud som du kan vända dig till om du har ändrat adress eller vill ha ett inbetalningskort för att prenumerera på *Liahona*. Vem tidskriftsombudet är brukar stå i stavskalendern.

Annars kan du vända dig direkt till distributionscentret i Tyskland. Avgiftsfritt telefonnr 008 3478 3388. Priset för en helårsprenumeration är SEK 150 (inkl moms och porto) och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona" på inbetalningskortet.

Du kan även prenumerera på *Liahona* som en uppskattad gåva till någon du vill ge något värdefullt. Eller till flera i familjen som kanske vill ha sitt eget exemplar att läsa och stryka under viktiga saker i. ■

Eivor Hagman, Redaktör